

POUŤ – CESTA S MAPOU

Katecheze č. 1.2 z cyklu „Společně za kostely“

(3. – 5. třída)

Cíl katecheze:

- Děti si osvojí, případně zopakují, co znamená být na pouti, význam pojmu. Umí vyjmenovat alespoň jedno poutní místo.
- Děti se učí zahlédnout v běžných věcech stopu Božího působení a obracet se k Bohu skrze to, co vnímají a prožívají.
- Děti zkusí samy v rámci katecheze duchovně prožít putování na posvátné místo.

Co potřebujeme: Zvětšenou mapu naší cesty, určené „směrovky“ a k nim vytvořené komentáře, mapu + směrovky vytištěné pro každého účastníka pouti

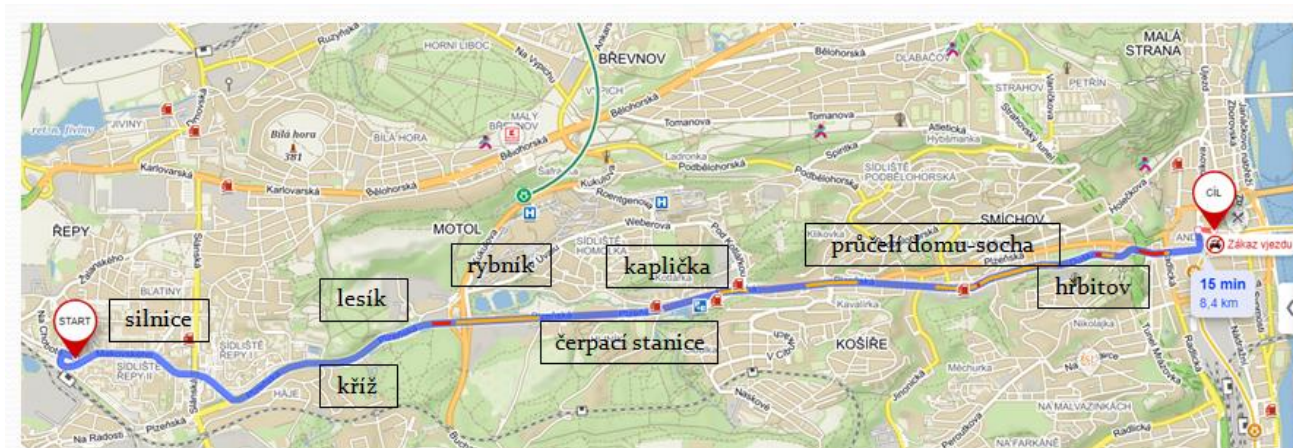
Na začátku katecheze s dětmi realizujeme krátký **rozhovor na téma „pouť“**. Děti zkusí pojem definovat, sdělí své zkušenosti s putováním a mohou ostatní seznámit s některým místem, které navštívily. Pokusíme se společně odpovědět na otázku, proč lidé na posvátná místa putují.

Vytiskneme si **zvětšenou mapu naší cesty** (jako zdroj můžeme využít papírovou mapu, případně aplikace Google Maps či Mapy.cz). Na ní vyznačíme libovolný počet míst, objektů nebo jevů, které dětem předložíme jako **„směrovky“** pro naši cestu, náměty k přemýšlení, popř. k soukromé modlitbě. Předem také odhadneme, v jaké části cesty budou děti schopné se soustředit, kdy bude na naší trase méně lidí apod.

Pokud je to možné, vybranou cestu si sami předem projdeme a vybereme nejvhodnější místa pro „směrovky“. Můžeme sledovat např. i znamení na domech, sochy na průčelí, zvláštnosti, nebo i zcela nečekané dočasné objekty, např. skládky, zbořeniště apod.

Mapu si před cestou s dětmi prohlédneme (cca 15-20 min), ukážeme jim, kudy naše cesta povede, a vysvětlíme smysl jednotlivých „směrovek – ukazatelů“, tedy jednotlivých zastavení na cestě. Poté dětem rozdáme menší mapy s vyznačenými místy, podle které mohou sledovat celou cestu a nacházet „směrovky“.

Jako ukázka je zde uvedena cesta z pražského sídliště Řepy do kostela sv. Václava na Smíchově:

PŘÍKLADY SMĚROVEK:

Železniční trať – vlak (silnice – autobus) Po této železniční trati (silnici) nás doveze vlak (autobus) na určité místo. Podobně nás i Bůh chce někam dovést; nemusíme se spoléhat jen na své síly a jen něco pro Boha dělat, ale hlavně se jím musíme nechat vést. Spolehněme se na něj, že nás dovede, „doveze“, tam, kam chce on, když mu odevzdáme svůj život.

Kostel (více kostelů), který zdálky uvidíme na určitých místech naší cesty. Když sv. František viděl nějaký kostel, vždycky v duchu pronesl následující modlitbu: „Klaním se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkuji ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.“ Můžeme to zkusit také...

Les (památný strom). Stromy jsou velmi užitečnou součástí prostředí, protože díky nim můžeme dýchat. V každém zeleném lístku se díky fotosyntéze tvoří kyslík, důležitá součást vzduchu, který pak dýcháme a díky němuž žijeme. Pane, děkuji ti za stromy, lesy, trávu a všechno, co roste!

Koupaliště – rybník. Voda je úžasná: díky ní všechno roste, zelená se, my sami jsme z velké části utvořeni z vody, a také se v ní můžeme skvěle osvěžit... Pane, děkuji ti za vodu a také za to, že skrze vodu křtu jsem se stal tvým dítětem!

Hřiště. Při každé hře je důležité hrát podle pravidel, jinak je hra nuda nebo zmatek. I náš život, pokud si ho máme pořádně užít, má svoje pravidla. Už vím, jaká jsou hlavní pravidla života a které z nich je nejdůležitější? (Desatero, Ježíšova přikázání, přikázání lásky)

Podobným způsobem volíme i ostatní body, abychom dětem zprostředkovali nejen smysl pouti, ale ukázali jim, že všechno, co na své cestě vidíme, nás může směřovat k Bohu.